

C door het jaar 14
3 juli 2022
M. Assumpta

Eerste lezing (Jess., 66, 10-14c)
Uit de Profeet Jesaja

De tijd van de ballingschap was voorbij,
en Jesaja sprak tot het volk van Israël:
'Weest blij, jullie allen die van Jeruzalem houden,
juicht en jubelt met haar.
Weest blij, het is gedaan met treuren.
Jeruzalem wordt voor jullie een moeder, waar jullie troost en verzadiging kunnen vinden.
Zoals zuigelingen, die verzadigd worden aan de borsten van de moeder.
Drinkt met volle teugen.
Want de Heer zegt:
'Ik laat vrede naar haar toestromen als een rivier,
en het aanzien van de volken als een overlopende beek,
en jullie zullen ervan drinken.
Jullie zullen zich geborgen weten als bij jullie moeder,
gedragen op haar heup,
vertroeteld op haar knieën.
En ik zal jullie troost brengen, daar in Jeruzalem.
Jullie zullen buiten zichzelf zijn van blijdschap,
en jullie verstijfde botten zullen herleven als jonge twijgen.
Ja, iedereen zal kunnen zien hoe ik mijn kracht laat kennen.'

Tweede lezing (Gal., 6, 14-18)
Uit de brief van de apostel Paulus aan de Galaten

Paulus sloot zijn brief aan de leerlingen van Galatië als volgt af:
'Broeders en zusters,
dat wij toekomst hebben, komt doordat Jezus de wereld heeft weerstaan tot op het kruis.
Ik heb dan ook niets anders om jullie mee te overtuigen.
In mijn eigen leven heb ik ook gebroken met wat de wereld belangrijk vindt.
Het heeft voor mij ook geen belang meer of ik als jood besneden ben of niet,
als ik maar meebouw aan Gods nieuwe wereld.
En die nieuwe wereld zal vrede en barmhartigheid brengen aan al wie eraan meewerkt,
ook aan het volk van Israël.
Tot slot wil ik vragen dat jullie het me niet lastiger zouden maken, dan ik het al heb.
Want de tegenstanders van Jezus maken het me moeilijk, net zoals zij het met hem zelf
hebben gedaan.

Broeders en zusters,
de genade van onze Heer Jezus Christus zij met jullie.
Amen.'

Evangelie (Lc., 10, 1-12. 17-20)
Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

Jezus duidde, onder hen die hem volgden, twee en zeventig leerlingen aan,
en hij zond hen twee aan twee voor zich uit
naar al de plaatsen en steden waar hijzelf nog naartoe wilde gaan.

Hij zei tot hen:

“ De oogst is wel groot, maar er zijn niet zoveel arbeiders.
Vraagt daarom aan de Heer van de oogst dat hij arbeiders mag sturen.
En weet dat jullie zich zullen voelen als lammeren tussen wolven.
Neemt zo weinig mogelijk mee: geen geldbeurs, geen reiszak, geen schoeisel.
En groet niemand onderweg.
Als je ergens binnengaat, zeg dan eerst en vooral: vrede aan dit huis.”
Woont daar iemand, die vredelievend is, dan zal je woord inderdaad vrede brengen.
Anders komt die vrede in jezelf.
Blijf in dat huis logeren,
en weiger niet wat men je te eten en te drinken geeft,
want een arbeider is zijn loon waard.
En trek ook niet van het ene huis naar het andere.

Hetzelfde als je in een stad komt:
ben je er welkom, eet dan wat men je aanbiedt.
Ga er naar de zieken en maak ze beter.
En zeg tot hen: de nieuwe wereld van God komt eraan.

Maar als je er niet welkom bent,
spreek dan de mensen aan op straat, en zeg:
‘Zelfs het stof uit jullie stad dat aan onze voeten kleeft, mogen jullie houden
– wij schudden het af.
Maar weet wel, de nieuwe wereld van God zal toch doorbreken.
En jullie zullen gestraft worden,
zo zwaar dat de straf van Sodom erbij vergeleken niets zal lijken.

Toen de twee en zeventig van hun zending terugkeerden, waren ze heel enthousiast.
Ze zegden: ‘Heer, door jouw naam te noemen, konden we zelfs de kwade geesten doen
luisteren.’
‘Ik heb het gemerkt,’ zegde Jezus ‘ik zag de duivel naar beneden vallen, als een bliksem.
Ja, ik heb jullie sterk gemaakt, zodat jullie tegen alle gevaren gewapend zijn.
Niets kan jullie deren, zelfs niet als jullie op slangen of schorpioenen zouden trappen.
Maar daar moeten jullie niet mee te koop lopen.
Weest daarentegen blij dat jullie namen gekend zijn bij mijn Vader in de hemel.’

Homilie

B en Z,

De evangeliën zijn geen reportages van wat zich afspeelde tijdens het openbare leven van Jezus van Nazareth, dat is voor ons allen stilaan duidelijk.

Het zijn literaire constructies.

Weliswaar opgebouwd rond wat men zich herinnerde aan feiten en uitspraken van de historische Jezus.

Het is vergelijkbaar met een hedendaagse film, gebaseerd op waar gebeurde feiten.

Zo een film is niet bedoeld als een exacte geschiedkundige weergave.

Daar dienen de instructieve TV-programma's voor.

Zo een film wil een boodschap meegeven, en kiest uit de waar gebeurde feiten alleen die welke in dienst staan van die boodschap. De rest wordt niet gebruikt of een beetje aangepast.

Zo zijn ook de evangeliën in de eerste plaats opgebouwd vanuit de boodschap, die de

respectievelijke evangelisten ermee willen brengen.

De boodschap van de evangelist Lucas, die onze gids is in dit liturgisch jaar, is duidelijk: Jezus is waarlijk zoon van God, en hij is niet dood, maar leeft.

En zijn verhaal heeft hij opgebouwd als een reisverhaal.

Het verhaal van een mens, die op stap gaat van Galilea naar Judea, en uiteindelijk aankomt in de hoofdstad Jeruzalem.

En naarmate hij dichterbij Jeruzalem komt, wordt het duidelijker en duidelijker wat de plot van het hele verhaal zal zijn: Hij is waarlijk zoon van God, en hij is niet dood, maar leeft.

En alles wat op die weg gebeurt is bedoeld om de spanning op te drijven, en de diepere zin van het hele gebeuren duidelijker te maken: dat zich in Jeruzalem een drama zal voltrekken, maar dat men in datzelfde Jeruzalem tot het inzicht zal komen dat het daarmee niet zal eindigen, integendeel, dat het het begin zal zijn van een nieuw en eeuwig leven.

Het is ook niet toevallig dat Jeruzalem het einddoel van de reis is.

Want Jeruzalem is een bijzondere stad.

Toen koning David 1000 jaar voor Christus zijn veroveringstochten beëindigd had, en twaalf volkeren, twaalf stammen onder zijn beheer had verzameld, koos hij die stad tot hoofdstad.

Geen betere keuze kon hij maken. Want het was een stad, die tot geen van die twaalf stammen behoorde, maar in neutraal gebied lag.

En hij gaf die stad de naam Jeruzalem. Jeru – salem, stad van vrede. Jeru betekent 'stad', en salem, sjalom betekent 'vrede'.

Maar het is wel teleurstellend te moeten vaststellen dat Jeruzalem in zijn drie duizendjarig bestaan veel meer toneel is geweest van oorlog en rivaliteit dan van vrede.

Belegeringen en verwoestingen tekenden de eerste duizend jaar: Assyriërs, Babyloniërs, Perzen, Hellenen, Romeinen.

In onze tijdrekening ging het door: de Perzen namen de plaats in van de Romeinen, na hen de Byzantijnen, en vervolgens de Turken.

Tegen hen voerde de christelijke wereld verschillende kruistochten, maar uiteindelijk voerden weer de Turken het beheer. Tot in 1948 de staat Israël werd opgericht, en de Palestijnen die er woonden, uit hun huizen werden verdreven, en een bloedig conflict ontstond tussen beide. En sedertdien is Jeruzalem een der meest explosieve steden ter wereld.

Jeru-zalem, stad van vrede!

Het evangeliieverhaal van Lukas was een opgang van Jezus van Nazareth, met zijn leerlingen naar die stad.

En toen hij ze vooruit zond gaf hij hen de opdracht mee: overal waar je komt, wens de mensen, die er wonen, vrede toe.

Maar geen politieke vrede, want daar hadden ze geen vat op. Maar innerlijke vrede.

Vorige week hadden we het over vrijheid. En we zegden: dat betekent niet je eigen goesting kunnen doen. Het gaat om een ingesteldheid: zich vrij kunnen maken van dingen, die verslaven, om vrij te zijn voor dingen die ertoe doen.

Zo is ook vrede niet louter 'geen oorlog', maar een ingesteldheid: vrede vinden in jezelf, vrede vinden in de opdracht waar je in het leven voor geplaatst bent, vrede vinden met de mensen rondom jou.

Daarom krijgen ze de raad mee: Neemt zo weinig mogelijk mee: geen geldbeurs, geen reiszak, geen schoeisel. Heb vrede, wees te-vreden met wat en wie je op je weg ontmoet.

Ook wij nemen die raad best ter harte.

De meeste mensen met wie je samenleeft heb je niet zelf gekozen. Maar het komt erop aan hen de plaats te gunnen, die hen toekomt.

Ook je talenten en je zwakheden heb je niet zelf gekozen. Maar aanvaard ze, en wees er blij mee.

Als je dat kunt, dan leef je in vrede met jezelf, en breng je vrede in je omgeving.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.